

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ μὲν εὐδοκιμεῖν ἐν μιᾷ τινι ἐπιχειρήσει ἰδίον ἔστι τοῖς ἔχουσιν ἔμφυτον τὴν πρὸς ταύτην ἱκανότητα καὶ ἐγκαίρως καὶ ἀρμοδίως καλλιεργοῦσιν αὐτὴν καὶ εὐνοϊκῶν τινων περιστάσεων ἀξιοθεῖσι. Τὸ δὲ ἀπροπαρασκευάστως σχεδὸν ἐπιλαμβάνεσθαι πολλῶν καὶ ἐν πάσαις ταῖς συμπιπτούσαις εὐδοκιμεῖν μόνον τοῖς ἐκτάκτοις ἀνδράσι δέδοται καὶ μόνον δι' ἰσχυρᾶς τινος ἐπιθυμίας καὶ μεγάλου αἰσθήματος καλλιεργούμενον, Θεοῦ εὐδοκούντος, αἴσια παράγει ἀποτελέσματα.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ κατηγορίᾳ ὑπάγονται ἅπαντες σχεδὸν οἱ ἄνδρες τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος. Ὀλίγιστοι μὲν τούτων ἐξυπηρέτησαν τὸ μέγα τοῦτο καὶ μοναδικὸν ἴσως ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου ἔργον διὰ τῆς ἰδίας ἑκάστοις ἐπαγγελίας, οἱ πλείους ὅμως διεκρίθησάν ἐπ' αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς συμπεσοῦσι, καὶ μόνῃ ἢ μεγάλῃ ἐπιθυμίᾳ, μόνον τὸ εὐγενὲς ὑπὲρ πατρίδος αἰσθημα ἀνεπλήρωσε τὰ πάντα, φύσιν τε καὶ σπουδὴν καὶ πείραν. Οὔτε ὁ Κολοκοτρῶνης βεβαίως οὔτε ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδροῦτσος, οὔτε ὁ Καραϊσκάκης ἐδιδάχθησαν τὴν στρατηγικὴν οὔτε κατὰ κανόνας καὶ ἐν ἐκπαιδευτηρίοις, οὔτε ἐκ πείρας ὑπὸ μεγάλους στρατηγούς. Τὸ πολὺ πολὺ ἔμφυτον τινὰ κλίσιν εἰς τὰ πολεμικὰ εἶχον οὗτοι, ὡς γεννηθέντες καὶ καταγόμενοι ὑπὸ τῶν μετερχομένων τὸν κλέφτικον λεγόμενον πόλεμον. Ἄλλ' ὅμως ἅπαντες οὗτοι διέπρεψαν καὶ ὡς ἄριστοι στρατηγοὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἀγῶνος καὶ ὡς πολιτικοί. Τῷ δὲ Μελετοπούλῳ ἔλειπον καθ' ὁλοκληρίαν ἢ τε ἐκ στρατι-

